

Nro. 7.

A FELS. AUSTR. CSÁSZAR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBÖL.

Indúlt Bétsből, Pénteken Januárius 22-ik napján,
1808-ik esztendőben,

B é c s.

A közelébb múlt Vasárnapon, úgymint e. h. 17-ik napján, reggeli 9 órakor a' Váczi Püspökség Administratorának Károly Austriai Fő Hercegnék fő udvarnok mesterévé kegyelmessen tétetett Sklabinai és Blatniczai B. Révay Pál Cs. Kir. valóságos belső Tanácsos, a' Fels. Septemviralis Tablánál Assessor, és Tek. Thurócz Vármegyének örökös és Fő Ispánnya Eő Excellentziája, tette le a' szokott hitet. Azután 10 órakor a' Cs. Kir. udri Parochiában predikatzio és nagy mise tartatott, a' mellyekenn mind magok Eő Csász. Kir. Felségek, mind a' Fels. Császári Királyi Fő Hercegek jelenyóltanak.

Ugyan azon napon, 12 órakor minden itt jelenlévő arany gyapjas vitézek rendes köntöseikben és tzimereikkel fel ékesítve az arra rendelt szalában meg jelenvén, az Eő Csász. Kir. Felsége, mint azon vitézi Rend nagy Mesterének előülése alatt gyüllést tartottak. Öszve gyültek azok az úri személyek is, a' kiket ő Cs. Kir. Felsége maga mennyegzőjének alkalmatosságával ezen igen régi vitézi Rendbe fel venni méltóztatott, de csak a' Tanáts szobában. — A' gyüllés végződése után az arany gyapjas vitézektől kísértetvén, a' Cs. K. testörző Seregeknek sorai közt az új szalába ment Eő Felsége. Kevés szempillantatok után, azon Vitézi Rend decanussa a' Rend heroldusa előtte menvén, az itt jelenvólt Candidatusokat a' thronus eleibe vezette, a' hol azon Rend törvényei szerint Ritterekké tétetődtek, meg esküdtettek, a' Rend tzimere, melly egy széles arany lántzon függő arany gyapjas bárányból áll, nyakokba függesztett, és meg öleltettek számos fő rangú, mind két nemen lévő úri személyeknek jelenlétekbén.

Ezt a' vitézi rendet Jó Filep (Philippus Bonus) Burgundiai és Brahántziai Herczeg, kinek uralkodása alatt a' Belgiomi 17 tartományok öszve tsatoltattak, állította fel 1430-ik esztendőben azon a' napon, mellyen I. János Portugalliai Király leányával Izabellával harmadik mennyegzőjét inneplette vóna, a' B. Sz. Mária és András Apostol tiszteletkre. Eleinte a' Burgundiai herczegek, ezeknek halálok után a' Spanyol Országi Királyok, a' kikre tudniillik I. Maximilián felesége Mária Burgundiai herczeg afz-

szony után a' Belgiomi 17 tartományok szállottak, lettek annak nagy mesterei. II. Károly Spanyol Királynak 1700-ik esztendőben történt halála után kérdés támadván arról, kit illessen ezen arany gyapjas vitézi Rendnek nagy mestersége, a' Burboniai Házból való V. Filipe Spanyol Király, és a' Fels. Ausztriai Ház abban egyeztenek meg, hogy mind a' Spanyol Királyok, mind az Ausztriai Házból való Császárok és Királyok egyenlő jussal bírván Rittereket tehessenek. — VI. Károly Császár halála után b. e. Mária Terézia maga kedves férjére I. Ferencz Császárra's ennek következendő uralkodó maradékira bizta a' Nagy mesterséget.

A' múlt 1807-ik esztendőben, itt Bétsben, a' belső és külső városoknak jegyző könyveik szerint, minden ispotályokat és közönséges betegházakat együvé vévén 13764 ember holt meg, úgymint, 3346 férfi és 2794 asszony személyek, 4050 férfi és 3574 leány gyermekek. — Januarius hólnaphan 1190; Februáriusban 1079; Martziusban 1217; Aprilisben 1316; Májusban 1193; Juniában 1054; Juliusban 1078; Augustusban 1363; Septemberben 1251, Octoberben 1066; Novemberben 950; Decemberben 1007 ember múlt ki e' világból.

Száraz nyávalyában 1668; tüdő rothadásban 1517; tüdő gyúlladásban 470; guta ütésben 466; belek gyuladásában 349, vérhasban 340; a' skarlát szinű pattogásos hideglelésben 71; himlőben 54; szerentsétlen történetekből 52 ember holt meg. — Ezen még holtak közt 41 ember 90—100; kettő 100, egy 102 esztendőt élt.

A' született és megkereszteltett gyermekeknek 12324-re, úgymint 6355 férfi, és 5969 leány gyermekekre ment a' számok; 435 halva jött e' világra. — A' belső és külső városoknak templomaikban 2727 pár háziasított öszve. Hogyha a' múlt 1806-ik esztendőt, a' közelébb múlt 1807-ik esztendővel egybe vetjük, a' jön ki belőle, hogy a' múlt 1807-ik esztendőőben 6595 emberrel kevesebb holt meg, 1448 gyermekkel több született, és 305 párral több háziasított öszve, mint az azt meg előzőtt 1806-ik esztendőben.

Rénusi Confoederatio, avagy Szövetség.

Bambergből, Január. 9-ik napján. A' Felsőleges Baváriai Király még a' múlt esztendőben megparantsolta, hogy ebben a' városban, mind az itt lévő tartománybéli Kormányzásokkal egyetértésben lévő Protestans Consistoriumra, mind az itt lakó Protestánsokra nézve itt egy Protestans templom állittassék fel, a' melly végre, az itt lévő Megyebéli Káptalannak Sz. István templomát méltoztatott Eő Kir. Felsőlege ki rendelni. — Minthogy ennek a' templomnak belső készületei már készen vannak, annak közönséges felszenteltetése e' folyó Januarius 28-ikára, mint a' Felső Királyné neve napjára van meghatározva.

A' Ménusi Frankfurtból Jan. 4-ikén.

Az itt lakó Izraelitáknak új organisatiója ide már megérkezett, de még eddig ki nem hirdettetett. Egy olly bölts és megvilágosodott Fejedelemtől, mint a' millyen a' mi Urunk a' herczeg Primas azt lehet várni, hogy ez az organisatio a'

jelenvaló század gondolkozása modjához, és ezen város fekvéséhez leszen alkalmaztatva. Az itt lakó Zsidóság 11000 főre megyen. — A' magános tudósítások szerént, egész tavaszig Párisban marad a' herczeg Primás (a' Moguntziai vólt Vál. Fejedelem), addig mind a' Német Országai Concordata, mind a' Rénusi Confoederatiónak alkotmánya végképen meg fognak határoztatni.

Mely nagy előmenetele légyen Bavária Országban a' tehén himlővel való bé óltásnak abból ki tettzik, hogy az el múlt utolsó két osztendőkben azon Országhoz tartozó Svéviai tartománynak városaiban, úgymint Augspurgban 2673; Kaufbeurenben 279; Kemptenben 501; Leutkirchenben 233; Lindauban 453; Memmingenben 1452; Ravensburgban 453; Ulmában 2028; Wangenben 703; következésképen öszveséggel vévén, 69328 gyermekek óltattak bé tehén himlővel. Ha minden tartomány, minden Ország Európában, a' Kormányzék parantsolatjának engedelmeskedvén evvel az áldott és meg betsülhetetlen találmánnyal oly szorgalmatossan élnének, mint élnek Bavaria Ország lakosi, így keves esztendő alatt végképen ki irtatodna ez az apró gyermekek mételeye a' természeti himlő, melly minden esztendőben sok milliom kisdedeket temetett a' föld alá. —

Müller János igen tudós és hires Helvetus, a' kit Napoleon Császár rendeléséből I. Jeromos Westfaliai Király nem régiben első Ministerének és Status Titoknokjának választott gyakorta való betegeskedése, nevezetessen szemének nagy gyengesége miatt, mellyel Bécsben lak-

tában is gyakorta bajoskodott, kevés ideig viselt hivatalját le tette, hanem a' helyett a' Wesztfália Országi Universitásoknak, Akadémiáknak, Gymnasiumoknak, 's Lyceumoknak fő Curatorává tétett minister rangal.

A' Wesztfália Országhoz tartozó tartományoknak deputatusi, a' hódolás végett Kasszelben öszve gyűlvén, e. h. első napján hódoltak és esküdtek meg a' Wesztfáliai Király hűségére, a' Királyi lakó palotának szalájában, melly igen pompásan fel volt készítve. Az esküvés formája ekképpen volt: *E s k ü s z ü n k m a g u n k é r t é s a' m i n k e t k ü l d ö t t t a r t o m á n y o k n a k k é p e k b e n , h o g y m i a' K i r á l y n a k e n g e d e l m e s k e d ü n k , é s a z O r s z á g C o n s t i t u t z i o j á t f e n n t a r t j u k .* — A' hódolás után következő oratiót mondott I. Jeromos Király a' maga Királyi székéből:

„Országom tartományinak deputatus Urai! Kir székemben való bé ülésenkör leg első kívánfágom is a' volt, hogy magamat kedves jobbágyim által körül vétettetni szemlélhessem. Nem akartam azt az időt el várni, melyben a' Westfáliai Ország, a' régi bé vett szokás szerént hozzám Deputatusokat küldjön, hanem inkább abban a' szempillantatban, melyben Statusaim organizatiójában foglalatostkodtam, velek fel teteletemet, es gondolatimat közlöttem, azt kívánván, hogy azok, az ő feltételeknek, és gondolkozásoknak siner mértékül légyenek.“

„Igen nagy munka az, mellyet eszközteni köteles vagyok, és egész Német ország figyelmetes a' mi első lépéseinkre. Ezek a' tartományok több

uralkodó Fejedelmek közt lévén fel osztatva, sokféle öfzve zavart törvények által igazgattatva, és jutalomjószágok lévén, az Europai virágzó Statu-soktól messze estek. Végtére el jött az a' szem-pillantat, melyben ezeknek is hely fog azok közt engedtetni.]"

„Minden Status boldogságának fundamentum oszlopa az a' közönséges kötés, melly a' jussokat állandó lábra állítja, a' kötelefségeket meghatározza, és az uralkodó 's jobbágyok közt való öfzve köntéft fundamentomos okokkal meg mutatja, a' mely esetben amaz, t. i. az uralkodó, bátor nagy hatalommal légyen is fel ruháztatva, minden jót mivelni, 's minden rosszat el távoztatni köteles. Ezen jelekből esmérük meg Kigyelmetek azt a' Constitutiót, a' melyre most meg esküttek, és ennek fel állításából által láthattya annak nagy böltsességet, a' ki azt készítette.“

„En ennek a' Constitutionnak gyakorlására köteleztem magamat, es egész mivóltában bé is fogom azt tellyesíteni. Azon naptól fogva, mellyen a' Kir. széke bé ültem, egy nagy követésre méltó példát választottam magamnak, és mindeneknek előtte két dolgot kívánok el érni u. m. az én jobbágyaimnak szereteteket, és a' következő maradékok által való tiszteltetést; ennek meg érdemlesére semmi áldozatot drágának, semmi iparkodást súlyosnak nem állitok“

„Az okos Politica az utolsó századnak közepéig szövetségben tartotta Franczia Országgal az én Statusimat, és az a' szoros egyesség, melly engemet ezzel a' nagy hatalommal öfzve köt azon alkotmányt ujjította meg, a' melyre az Eszaki Né-

met Ország szüntelen vízfza vágyodott. En hi-
ven meg maradok ezen alkotmány mellett, és az
én betses érzékenységeimet leg szentségesebb kö-
teleffégeimmel egyesíteni fogom.“

„Uraim a' Kigyelmetek részéről is hasonlót
varok 's arra tamászkodok. Egy szempillanta-
tig sem kételkedek, hogy Kegyelmetek ezen ujj
alkotmánynak kedvéért, melly igen sok jótétemé-
nyekkel van öszve kötve, néhány azzal ellenkező
hasznaikat fel ne áldozzák. A' különös privile-
giumok,] fel szabadittatások, személybéli szolgálá-
gok a' jelenvaló század lelkével meg nem egy-
gyeznek. Westfáliában is polgároknak kell már
valahára lenni, és valamint más tartományokban,
úgy ebben is illendő tekintetbe kell az embernek
önnön magában ember sársait betsúlni és tisztel-
ni. Azok a' gondolatok, mellyeket Kigyelmetek
nékem már ki nyilatkoztattak, kezesek lesznek az
eránt, hogy az én kívánságimnak bé tellyesitte-
tésekben az én alattam lévőknak javokra nézve
semmi ellenmondást nem várhatok.“

Ezen feltétel utján mind az által, előre meg
mondom [Kigyelmeteknek, semmi akadályok nem
fogják az én lépéseimet tartóztatni, és soha senki
sem fogja azt tapasztalni, hogy én az én magá-
nos hasznaimot az alattamvalóknak javokkal egy-
mértékbe tégyem. A' tsata mezőkön, a' Politicus
zürzavarok közt neveltetve lévén, ha szintén ifjú
vóltam is, még is elegendő alkalmatosságom vólt
annak meg tanulására, hogy a' törvénynek egyen-
lősége, a' vitézi bátorság, és a' hiveség légyenek
a' Nemzeteknek ereje, 's ezek fundálják meg an-
nak tekintetét. Ezt a' két virtust nagy mérték-

ben bírja Kigyelmetek, és én is ezeken épitem az én első reménységemet. “

Nagy Britannia.

A' Bécsi Cs. Kir. és Pétersburgi Cs. udvaroknak Londonban volt követjeik, azon Királyi udvart o'la hagyták, minekutánna az Anglus Kir. Ministerek sem az egyik, sem a' másik Fejedelmi udvarnak békefféget tárgyazó közbenjárását el nem fogadták volna. — Az északi Ámerikai Szabad Statusoknak jussaikat is szüntelen sértegetik, kereskedő hajóikat a' tengeren találván az Angliai kikötőhelyekbe hurczollyák, portékáikat ki rakat-tyák, a' harmintzadokat és vámokat rajtok meg veszik, és sokféle bosszúsággal illetvén, őket végre szabadon bocsátják. Hogy ezt a' nemzeti törvényekkel ellenkező sértegetéseket az Ámerikai Szabad Statusok bé húnynyt szemekkel sokáig nézni nem fogják, azoknak nagy hadi készülletjeik világossan bizonyítják. — A' kinek hiteles passzus levele nintsen, akármelly nemzetből való legyen is ő, a' Londoni Kormányzék leg újabb rendelkezése szzerént Nagy Britanniában meg nem maradhat.

Napkeleti és napnyugoti Indiából újobban sok betses termésekkel és portékákkal meg terhelt kereskedő hajók tértek vissza Angliába; de mivel minden Európai kikötőhelyek be vannak előttök zárattatva, és mivel azokat maga Anglia el nem költheti, vagy meg nem emésztheti, felette meg gyűlnek, és mind töke pénzeket, mind minden költségeket el veszti, 's végtére el szegényednek a' kereskedők. Még ugyan hadat nem indított N.

Britannia ellen az Ámériikai szab. Respublika: mind-azáltal minden környülállások azt mutatják, hogy neutralis sokáig nem marad, hanem vagy Anglia mellé áll, vagy hadat indit ellene. A' ministerialis újság levelek azt írják, hogy az Anglia ministerium mind a' két esetre készen tartja magát, és a' maga principiumától, t. i. az örökké való hadakozástól el állani nem akar. — Két három hónaptól fogva egyetlen egy hét sem múlt el, melyben nagyobb és kisebb hajóseregek ne eveztek volna ki a' N. Britanniai kikötőhelyekből valamely titkos expeditió végett, és hogy elegendő hajós legényekkel 's katonákkal lehessen azokat meg rakni, erőszakossan verbuáltat a' Kormány-szék. E' mellett, minthogy a' tengeri készületek igen költségesek szoktak lenni, igen sok pénzt kell a' ministereknek költsön fel venni, és a' midőn ezen folyó Januarius 21-ik napján a' Parlamentum ülési el kezdődnek, akkor tudódik ki volta-képen, mennyi adósságot tsináltak a' Parlamentum utolsó el ozzlása után a' Ministerek, mitso-da szívvvel veszik a' nemzeti képviselők e' dolgot, és mennyi költség kívántassék a' jelenvaló hadakozásnak egész erővel leendő folytatására. Az Antiministerialis újság levelek előre azt belzélgetik, hogy a' mostani parlamentalis gyűlésben nagy larma fog lenni, és ha a' Ministerekkel ellenke-zők rajtok erőt vehetnek, őket semmi segedelem pénzel nem segítik, és ezen esetben vége leszen az örökké való háborúnak, melyet Canning, Percival, és Lord Castlereagh eleitől fogva prédikáltak és javaslettak. De az előbbi ministerium tagjai közt is sok ellenségi vannak

a' jelenvaló ministeriumnak , nevezetessen Lord Hawkesbury, nem is félnek senkitől annyira a' ministerek, mint ettől, nemtsak azért, hogy ennek részére sok Parlamentum tagjai állottak, hanem kiváltképen azon okon, mivel az ő édes atya Lord Liverpool a' Királyné titkos tanácsosi közt leg' nagyobb kedvességben 's tekintetben van. 's úgy szólván, minden mindenekben, és a' jelenvaló kétséges kimenetelű környülállásokban könnyen meg buktathatta a' mostani ministereket.

Ezt az Anglus ministerek közt való gyűlölséget az Orosz Birodalomnak Anglia ellen indított háborúja nem hogy mérseklette volna, sőt inkább öregbítette. Hogy ha (igy szólnak a' mostani ministerek) a' mi előttünk volt ministerek I. Sándor Orosz Császárt pénzrel és fegyveres néppel segítették volna, ő soha el nem távozott volna az Anglusok szövetségétől. Jobb lett volna hadi seregeinket, a' Buenos-Ayresi és Egyiptomi haszontalan expeditiók helyett, abban az idő pontban, mellyben a' Frantziák Dánczigot ostrom alá rekesztették, alsó Németországban ki szállítani, és a' Svéciai hadi seregekkel együtt a' Franczia nagy Ármádiát hátul keríteni, 's annak előmeneteleit meg akadályoztatni. — Magok a' Londoni közönséges újság levelek is azt beszélik, hogy az Orosz Birodalom és Persák közt való hadakozás a' Fr. Császár maga közbenvetése által baratságas szövetségre fog által változni, melynek a' leszen a' következése, hogy az Oroszok és Persák Angliának azokat a' napkeleti Indiai örökségeit, mellyek a' Ganges folyóvizen innen vagynak, és Persiá-

val határosak, meg fogják támadni, és az Angliai despotismusnak, az ő kegyetlen uralkodások terhe alatt nyögő Indusoknak segítségek által véget vetni azon gazdag 's népes tartományt az Angliai járom alól felszabadítják. A' Kaspiumi tenger mellett lévő Astrakánba sok Frantzia tiszték és Inzsínörök küldettek, a' kik a' Persáknak a' napkeleti Indiába való bé nyomulásokra utat mutatnak, és ha megtalál ez a' dolog esni, vége lesz az Angliai tengeri despotismusának.

Portugallia Ország.

A' múlt posta napon költ Kurirnak 87-ik lapján említett Franczia tisztt Párisba küldött levelét ekképen folytatta: „Senki se gondolta azt Portugalliában, sem a' Regens Herczeg, sem miniszterjei, sem az ott volt Anglus követ sem más, hogy a' Frantzia Csász. Ármádia Spanyol Országból Salamanca városán által fogna Portugalliába bé nyomulni, melly az elzundónak minden részében, de kiváltképen télen lehetetlenségnek tartott. Spanyol Országban 15, Portugalliában legalább 20 mérföldre leg kissebb segítő eszköz sem találtatik a' hadi seregnek táplálására és megmaradására. Az utak felette szorosak, és mindenféle akadályokkal terhesek, mellyek a' hadi népek marsirozását, de kiváltképen az artilleria, az az, ágyuzó eszközök viteleket nagyon hátráltatják. És épen a' tél kezdetekor leg járatlanabbak a' hegyek közt lévő utak, a' gyakorta való esőzés miatt a' leg apróbb patakok is ragadó folyóvizekké lesznek. Ezeknek meg gondolásan építette a' maga bátorságát a' Liszbónai Kir. udvar,

úgy gondolkozott, hogy ezen részről senki sem támadhattya őtet meg, és a' Tágus folyóviznek másik oldaláról várta a' mi seregeinket, a' melly által több ideje lett volna arra, hogy vagy jó védelmező intézeteket tehesen, vagy hogy több ideje legyen az elmenetelre való készültre. Ellenben a' hegyek közt a' leg egyenesebb lineán nyomult bé Portugalliába a' Franczia ármádia, és tsak akkor tudták meg Liszbonában annak menetelét, midőn már Abranteshez Estremadura kis városához, Liszbonához mint egy 20 órani földre érkeztt volna a' Generál Junot avantgárdéja, avagy előjáró serege. Ekkor, noha egész hadi erejét oda gyűjtötte a' Kir. udvar, semmiről egyébről nem gondolkozott, hanem hogy el futhasson; el is futott a' leg nagyobb zürzavarban, és minden szállító hajóit, a' mellyekre találhatott, kintseivel, és halzontalan emberekkel meg terhelte. Azonközben mi Lisszbonába bé nyomultunk, minden Portugallusok meg rettentek, és noha a' nemzet nagyobb része hirtelen lett ide jövetelünkön nagyon álmélkodott, de a' meg világosodott és jól gondolkozó lakosok alattomban bennünket látni kívántak."

„Igaz ugyan, hogy semmi tsatával, semmi ütközettel, semmi ostromlással nem szolgálhatunk a' történetek íróinak, de a' ki tudja mit tesznek 20 minden nyugodalom nélkül tett marsok; a' ki azokat a' nehézségeket és nyomorúságot, a' mellyeken mi 30 hegyekre való mázkalásunk, 30 hegyekről le folyó folyóvizekben való gázolásunk által, szüntelen való eső szakadások alatt, a' mellyeknek zuhogásokról Európának északi és déli részeiben

semmit sem tudnak, meg fontollya; a' ki azt tudja, mit tegyen egy armádiának minden lehető jó alkalmazás nélkül el lenni; több napokig tsupa gesztenyével élni, a' hideg éjtzakákat az esőkben sátorok nélkül el tölteni; rövideden meg mondván a' ki figyelmeteliséggel gondolkodik, és minden részre való hajlás nélkül itéletet téfzen a' Portugalliai expeditióról, azt a' Fr. Armádiának leg ditsőségesebb expedicioi közzé fogja számlálni.

Ugyan ez a' hadi tiszte' folyó esztendő Jan. 3-dikán következő képpen festi le Lisbona városát: „Lisbona, ugymond, nem szép, de még is szembe ötlő város. A' Tagus folyó vizének partjától napkeletről napnyugotféle amphitheatralis formája van és 7. dombon fekszik. Az 1755-dik esztendőnek Nov. 1. napján történt rettentő föld indulástól fogva, mellyben 7. szempillantat alatt 30000 ember vesztette el életét, a' házak ugyan mind ujjonnan, de nem a', leg szebb izérés szerént építették. Ezek közt az épületek közt sok régi templomokat de egyfersmind szép mulató és zöldellő fákkal meg rakott piatzokat is lehet látni. A' békeség idején az ide való kikötő helyben sok kereskedő hajok és minden nemzetbéli 's mindenféle színű emberek talaltatnak. Az utzák tisztatalanok úgy annyira, hogy gyakorta azt sem tudja az ember, hová lépjen a' sár miatt. Leg utalatosabbak azok a' setét boltozott utak, a' melyek a' völgyekben egyik dombtól a' másikhöz visznek. — A' leg szebb paloták közt leg alább való házak állanak. A' templomok mind pompások, ki vévén a' fő templomot, melly igen nagy

de setét, nedves és a' Gothusok modjára épült, és több fekete tornyokkal körül vett templom, melynek a' fellyebb említett földindulás sem árthatott. Az elméjében meg háborodott, és most Braziliában utazott Királyné egy olly fényes templomot építtetett a' Sz. Domonkos szerzetén lévő papoknak, melly 15 millió Kruzadába került s. a. t.

T u d ó s í t á s.

Az egyesült Pesti Asztalos Mester és Polgárok illendő tisztelettel jelentik, hogy a' meg bódogúlt Generál Beleznay Familia Háznál a' Hatvani kapun kívül fel állított magazinumot különbözőkülönb-féle honnyi és külföldi fákból, a' mostani leg újabb módi, avagy izlés szerént való munkákkal meg szaporították, mellyekkel minden nap, a' leg illendőbb 's előre meg határozott árron az Erd. Publikumnak szolgálni igyekeznek, sőt minden vásári idő alatt is ugyan ott ajánlják szolgálatjokat, mivel a' vásárra azon finom és leg jobb munkákat soha ki nem 'akerják rakni, hogy annál tisztábban, 's minden hiba nélkül szolgálhasanak.

Reményljük, hogy azok, a' kik ezen igyekezetet, melly szerént a' Nemes Magyar Hazának saját munkánk készületével szolgálunk, vásárlásokkal segiteni fogják, ennekutánna is hozzánk való bizodalomokra érdemeseknek fognak tartani. — Nem különben ez a' Társaság, ha valaki vele parantsolni fog, más mindenféle épület munkát kontraktus szerént fel vállal, és a' leg illendőbb áron, a' meg határozott időre, sérényen és tökéletesen el készit, és minden tolle vásárlott kész avagy

parantsolt munkáért ezen Társaság jót áll. —
Költ Pesten, Januarius 12 ik napján 1808-
ik esztendőben. Stand Ignác és a'
Kompánia.

Harmadszori Híradás.

Tek. Nem. Neograd Vármegyében, Pr. Lossoncz
várossának bor, ser és pálinka korcsmabéli, úgy
a' serház és pálinka házbéli jövedelmei, a' töb-
bet igirónek árendába fognak bocsátatni, és a'
jövő 1808-ik esztendőben, Februarius Havának
16-ik napján Lossonczon kötyavetyéztetni. A' ki-
nek tettzene azokat árendába ki venni, az emli-
tett idő szakaszra Lossonczon jelennyen meg. —
Költ Lossonczon Karátsony Havának
24-ik napján 1807-ik esztendőben. — Pr.
Lossoncz Városának Magistratusa által.

Tudósítás.

Tekintetes Pázmándy Pál Urnak, több Tek.
Nemes Vármegyék törvényes Tábla Birájának ked-
ves mostoha fia, Nemes és Nemz. Pataky Mik-
lós Ur, igen nagy talentomú és érdemes ha-
zánkfia, Sz. Kir. város Komáromban, a' múlt Ka-
rátsony havának 28-ik napján, hasznos életének
pályáját kedves szüleinek és barátinak mély szomo-
rúságokra el végzette. Mivel sok úri személyek-
nek és familiáknak mint Prókátor és Törvénytu-
dó szolgált; ennél fogva jelentetik, hogy törvé-
nyes dolgaikbnak további folytatására más Próká-
torról viseljenek gondot. — A' meg holt kezénél
vólt actakat fent említett mostoha atya ura mingyárt
le petsételtette, és az e. h. 13. ik napján tartatott
gyűlésben a' regestratio végett Tekint. Komárom
Vármegyének által adta. A' kik ennek a' meg holt
érdemes hazafiúnak messze ki terjedt tudományát
vólt képen esmérték és betsülni tudták: valójá-
ban tájlallyák annak leg szebb korában lett meg
halálozását.